

det her ikke kun drejer sig om jura. Det drejer sig i allerhøjeste grad om politiske vurderinger, men det drejer sig også om jura. Det drejer sig også om folkeret. I denne sag er det i særlig grad interessant at se, at FN's generalsekretær udtrykkeligt sagde, at denne militære aktion var ulovlig.

Hr. Søren Espersen har spurgt, om vi da ikke har tillid til regeringen. Nej, i denne sag har Det Radikale Venstre ingen tillid til regeringens håndtering. Jeg synes, at den sag blev håndteret forkert. Når det er vigtigt at få det undersøgt, er det ikke kun, for at vi kan stå her og hælde argumenter i hovedet på hinanden, men det er jo for at få belyst også herfra, hvad der egentlig skete i de dage, og få belyst også internationalt, hvad Danmarks rolle var, hvad kontakterne mellem den danske regering og Bush og Blair osv. var. Det har i allerhøjeste grad interesse for at forhindre, at noget tilsvarende kan ske igen.

Det er det, som en undersøgelseskommission kan bruges til at belyse: Hvad var det egentlig, der skete, og hvordan kan vi forhindre, at det gentager sig? Derfor er det her ikke noget ligegyldigt fortidigt. Det er noget, der i allerhøjeste grad kan få betydning for fremtidige beslutninger.

Kl. 14:23

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 14:23

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne vende tilbage til det med embedsmandsværket, som egentlig nager mig meget, for som jeg har hævdet, foreligger der altså en mistænkeliggørelse af embedsmandsværket.

Jeg havde en ordveksling med hr. Villy Søvndal, som jo var af den klare overbevisning, at der sidder nogle medarbejdere, som bare brænder for at komme med i en kommission. Nu har Det Radikale Venstres ordfører jo selv været udenrigsminister i en lang årrække, og mange af medarbejderne fra dengang sidder stadig væk i Udenrigsministeriet. Er det ordførerens opfattelse, at ministeriet er et hus med skræmte og undertrykte personer, som bare skrænder efter at slippe af med denne her fæle regering og få lov til at lægge sandheden frem? Eller er det i virkeligheden ikke nogle frimodige mennesker, som man skal have stor tillid til?

Kl. 14:23

Formanden: Ordføreren.

Kl. 14:23

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har dyb respekt for og tillid til embedsmændene i Udenrigsministeriet, som jeg roser mig af at have haft et aldeles fortræffeligt samarbejde med.

Kl. 14:24

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til hr. Niels Helveg Petersen. Næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

På sin vis er det jo en tilståelsessag, for når man siger, at alt er lagt åbent frem, men ikke må undersøges nærmere, er der jo med sikkerhed noget, der ikke er lagt åbent frem. Vi kan ikke, heller ikke i Det Udenrigspolitiske Nævn og i fortrolighed, få lov til at se afgørende dokumenter, som vi ved eksisterer, og som var en del af grundlaget for regeringens beslutning.

Det er hamrende uinteressant, sagde den konservative ordfører. Det kan godt være, det er uinteressant, som der blev sagt, at se dokumenter, der ligger til grund for vedtagelser i den konservative folketingsgruppe – det vil jeg ikke udelukke – men dem har jeg sådan set ingen interesse i at se. Men dokumenter, der ligger til grund for landets regerings beslutninger, er jo ikke hamrende uinteressante; de er hamrende interessante, og derfor er det jo også i sig selv sige, at vi ikke kan få lov til at se dem.

Jeg vil i øvrigt ikke gentage alle de synspunkter, som de øvrige forslagsstillere har fremført, for det er jo åbenlyst for enhver, bortset fra det snævre flertal i Folketinget, at der er behov for en uvildig undersøgelse af forløbet. Men jeg vil hæfte mig ved, at denne debat viser, at vi har en meget trist situation i dansk politik, som er uden fortillfælde i nyere tid.

Regeringen har i 7 år sikret sig fuldstændig ukritisk opbakning fra Dansk Folkeparti, og den opbakning har man så betalt for ved finanslovforhandlingerne og andre praktiske lejligheder. Her har man afvist enhver undersøgelse af de sager, hvor regeringen er taget i løgne, og hvor der er mistanke om, at regeringen har misinformet Folketinget eller på anden måde svigtet sine demokratiske forpligtelser. Uanset hvor meget dokumentation der er lagt frem af politikere og af kritiske journalister, har regeringen hver gang bare sagt, at der ikke er noget at komme efter.